

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Christline Teytaud, Enke efter forhenværende Overstyrer Teytaud, om en aarlig Understøttelse. Andragendet vil blive tilfattet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1894 til 31te Marts 1895.

Der fortættedes med Forhandlingen af det i Gaar paabegyndte Affnit, nemlig det Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende.

Sagd: Den ærede Folketingsmand for Njebenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) — ja, nu er han borte som de fleste andre, men det faar ikke hjælpe — forsøgte i Gaar at kritisere Planerne paa Grønlands Distrikt med at give en vidtløftig Beregning om de dermed forbundne fremtidige Udgifter og Indtægter. Efter at den højtærede Indenrigsminister har imødegaaet denne Beregning, skal jeg indskrænke mig til at paapege, at Livet, saa vel det enkelte Menneskes som Nationernes Liv, dog har et Værd, som vist nok ikke lader sig værdsætte i Kroner og Dre, og hvis den ærede Rigsdagsmand selv mistede Livet ved en eller anden uforvarlig Behandling paa en engelsk eller amerikansk Særnbane, og der blev nedsat en Jury, som med største Samvittighedsfuldhed søgte at værdsætte, hvad der kunde tilkomme hans Familie i Stadserstatning, tror jeg, at hvor høj den Sum end blev, vilde den ærede Taler dog ikke være tilfreds i den Henseende. Han fremkom imidlertid med en anden Ytring, ja! meget mere glædede mig, og den interesserede mig saa meget mere, som dens Indhold var mig fuldstændig overraskende. Han sagde nemlig, at dette høje Ting var let at røre, det lod sig særlig lede af Stemninger. Jeg vil derfor skynde mig at se, om jeg ikke kan røre det høje Ting ved at paatalde dets bedste Stemninger, navnlig i Anledning af Udvalgets Endringsforslag under Nr. 80, hvor den højtærede Minister har foreslaaet at bevilge 12,800 Kr. til en Kirke i Fisterlejet Stenbjærg, medens det af Udvalget under Nr. 81 foreslaas nedsat til 8,500 Kr. Det højtærede Finansudvalg har givet os mange svære Kameler at sluge, og jeg skal se at faa dem ned, men der er en, der er bleven mig sidende i Halsen, og det

er dette Forslag. Jeg skal tillade mig at bemærke, at Udvalget har jo forsøgt at komme ud over den Vanskelighed at gøre Forslag i Følge de højest forskellige Krav, der stilles fra de forskellige Egne af Landet ved at skære dem alle over en Kam og foreslaa det samme Beløb til alle uden Undtagelse, og saa ved at gøre nogle Bemærkninger ved det ene Forslag eller det andet til den ene eller den anden Side; saa faar man gjort alle lige. Ved Stenbjærg har man paaberaabt sig, at Befolkningens Antal ikke er meget stort. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at naar man skal opføre en Kirke, gælder det ikke saa meget Befolkningens Antal som Antallet af dem, der føle Trang til at søge Kirken, og jeg skal paatalde enhver af mine Kolleger, der som Repræsentanter for Bestyrelsen kender den derværende Befolkning, til Stadfæstelse for, at disse Fiskere, der hver Dag maa vove Livet for at skaffe Brødet til Hustru og Børn, en Befolkning, der, det tror jeg sig, er i Fattigdom eneftaaende i hele den danske Almuebefolkning — jeg skal paatalde deres Vidnesbyrd for, at disse Fiskere paa Grund af deres farefulde Hverv og paa Grund af, at saa mangfoldige af dem gaa til Grunde paa Havet, søge deres Trøst i Kirken. Jeg har under et kvart Aarhundredes Op- hold imellem den Befolkning ikke kendt nogen Familie, hvor ikke enten Forældre eller Børn have ladet deres Liv paa Havet. En af mine nærmeste, en Enke, har mistet baade Mand og 5 Sønner paa Havet, og i dette Øjeblik have vi mistet den over hele Landet bekendte dygtige og modige Redningsmand og Fisser Lars Kruse, der i Gaar er druknet under Fiskeri. Disse Folk søge under disse tunge Prøvelser deres Trøst i Kirken, ligesom Fiskerne paa Havet, naar de mange Mile ude i det oprørte Hav ile imod Hjemmet, altid blibe glæde og opmuntrede, naar de se Taget af Kapellet over deres fattige Hjem. Der er Trang til en Kirke der ganske anderledes end paa mange andre Steder i Landet, hvor man har forlangt det, og jeg tror, at der er langt stærkere Opfordring for os til rundelig at imødekomme Kravene, der stilles herfra, end mange andre Steder, hvorfra Fordringen lyder. Jeg tillader mig derfor at haabe, at mine ærede Kolleger, paa hvem jeg sjældent har truffet Beskjer, her ville finde, at der er Anledning til at afvige fra Finansudvalgets Forslag. Jeg erkender vel, at i Almindelighed skal man følge det Udvalg, til hvilket man har overdraget Behandlingen af de enkelte Sager, som Tingets Medlemmer jo ikke alle kunne gøre sig grundig bekendt med, men Afgørelsen er dog lagt i Tingets Haand og